

ΥΜΝΟΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΗΣ ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΣ
ΤΡΙΧΕΡΟΥΣΗΣ



Ψάλλει χορός ψαλτῶν
Χοράρχης Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης



Ἱερά Μονή Χιλανδαρίου, Ἅγιον Ὄρος, 2005

ΥΜΝΟΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΗΣ ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΣ ΤΡΙΧΕΡΟΥΣΗΣ

ΨΑΛΛΕΙ ΧΟΡΟΣ ΨΑΛΤΩΝ
Χοράρχης : Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης



ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΧΙΛΑΝΔΑΡΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 2005

Πρωτοφάλτου Κωνσταντίνου
Μουσικολογιωτάτου

Ὅσιώτατοι ὁ τε Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης κύριος Μωϋσῆς καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς, Βασιλικῆς, Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Χιλανδαρίου, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ ὑμῶν Ὅσιότητι καὶ εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Διακρατοῦντες ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἡμῶν διαρκῆ τὴν πατρικὴν συμπάθειαν πρὸς τὴν καθ' ὑμᾶς Ἱερὰν καὶ σεβασμίαν Βασιλικὴν, Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τοῦ Χιλανδαρίου, πληγεῖσαν πρό μηνῶν ἐκ τῆς καταστρεπτικῆς πυρκαϊᾶς, μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστίας ἐδεξάμεθα τό γράμμα ὑμῶν, δι' οὗ αἰτεῖσθε τὰς Πατριαρχικὰς ἡμῶν εὐλογίας διὰ τὴν ἐπικειμένην ἔκδοσιν εἰς ψηφιακοὺς δίσκους τμημάτων τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τῆς κατ' ἐξοχὴν προστάτιδος ὑμῶν Κυρίας Θεοτόκου τῆς Τριχερούσης.

Ἡ ἐνέργεια ὑμῶν αὕτη, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἀνεκούφισεν τὴν καρδίαν ἡμῶν, ἐν τῇ διαπιστώσει, ὅτι παρά τὴν ἐπισυμβᾶσαν θεομηνίαν τοῦ ἀδηφάγου πυρός δέν κατεπτοήθητε ἐν καταστρεπτικῇ ἠττοπαθείᾳ, ἀλλὰ συνεχίζετε ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι εἰς τόν Κύριον τὴν δημιουργικὴν πορείαν τοῦ ἀσκητικοῦ ὑμῶν βίου.

Πεποίθαμεν, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ φιλόμουσος προσπάθεια ὑμῶν θέλει στηρίξει πολλάς ψυχὰς φιλοθεομητορικὰς, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύσει τὴν ἀγάπην τῶν πιστῶν πρὸς τὴν καθ' ὑμᾶς Ἱερὰν Μετάνοιαν, δεδομένης μάλιστα τῆς ἐν εὐελπιστίᾳ ἐπιτυχοῦς ἐργασίας, λόγῳ καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ βυζαντινοῦ χοροῦ παρά τοῦ διακεκριμένου Μουσικολογιωτάτου Πρωτοφάλτου κ. Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου.

Ὅθεν, συγχαίροντες πᾶσιν ὑμῖν, ἐμπνευσταῖς καὶ ἐκτελεσταῖς τῆς ὡραίας ταύτης πρωτοβουλίας, λίαν ἐκθύμως παρέχομεν τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ τὴν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, πρὸς ἀρίστην διεκπεραίωσιν τῆς πολλαπλῶς ὠφελίμου ψηφιακῆς ἐκδόσεως τῆς ἀκολουθίας τῆς Τιμιωτέρας τῶν Χερουβίμ Κυρίας Τριχερούσης, ἣς αἱ μητρικαὶ πρεσβεῖαι πρὸς τόν Φιλάνθρωπον Κύριον, σὺν ταῖς τοιαύταις τῶν Ὁσίων Πατέρων καὶ Κτιτόρων ὑμῶν Συμεῶν καὶ Σάββα τῶν βασιλέων, εἶψαν ἐφόδιον ἰσόβιον πρὸς φιλόθεον βίωσιν τοῦ δι' ὄν ἐκ τῆς ἐπιγείου πατρίδος ὑμῶν ἐξήλθετε σκοποῦ εἰς τό Περιβόλιον τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ἡ δέ χάρις καὶ τό ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶψαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

βδ' Ὀκτωβρίου ιδ'
Ἐπιμνησθῆναι
Ἐπιμνησθῆναι διὰ τὸν ἄριστον Θεὸν εὐχάμεν

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΗΜΩΝ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ κ. ΜΩΥΣΗ

Εὐλαβέστατοι ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά

Κρατεῖτε ἤδη εἰς τὰς χεῖρας Σας καὶ ἐνωτίζεσθε τὰ ψάλματα, ὅσα περιέχονται εἰς τὸν παρόντα μαγνητικὸν δίσκον CD μὲ τίτλον « Ὑμνοὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης Τριχερούσης ».

Ἐλάβομεν κατ' ἀρχὰς τὴν σεπτὴν εὐλογίαν τοῦ προσκυνητοῦ ἡμῖν Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου καὶ προέβημεν εἰς τὴν παροῦσαν ἀνθολογίαν ὕμνων πρὸς τὴν Τριχεροῦσαν.

Ἡ θεομητορικὴ αὐτὴ εἰκὼν, ἡ ἐπονομαζομένη Τριχεροῦσα, ἀπὸ αἰώνων θησαυριζομένη εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Μετάνοιαν, τὴν Βασιλικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τοῦ Χιλανδαρίου, ἀπολαμβάνει μεγάλης τιμῆς τόσον εἰς τὸ Ἁγιώνυμον Ὅρος ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Σερβίαν καὶ σύμπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἐκτιμῶντες ὅθεν τὴν εὐλάβειαν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος πρὸς τὴν Τριχεροῦσαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, ἀπεφασίσαμεν νὰ κυκλοφορήσωμεν τοὺς παρόντες δίσκους, ὥστε καὶ ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνης νὰ διαδοθῇ καὶ ἡ πατροπαράδοτος ἐκκλησιαστικὴ μας μουσικὴ νὰ ἐνισχυθῇ ἔτι πλέον μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ δὴ τῶν Σέρβων.

Προσέτι ἡ παροῦσα ἔκδοσις ἔρχεται ὡς παράκλησις καὶ παρηγορία τῆς προσφάτως δοκιμασθείσης ὑπὸ τοῦ παμφάγου καὶ ἀδυσωπήτου πυρὸς Ἱερᾶς ἡμῶν Μετανοίας. Αἱ εὐχαριστίαι τῆς Χιλανδαριανῆς ἀδελφότητος εἶναι πολλαὶ πρὸς πάντας τοὺς ποικιλοτρόπως συμπαρασταθέντας εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἤδη δεινὴν δοκιμασίαν.

Εἰς δὲ τοὺς συντελεστάς τῆς ἐκδόσεως, τὸν Μουσικολογιώτατον κ. Κωνσταντῖνον Ἀγγελίδην καὶ τὸν βυζαντινὸν χορὸν, τὸν Μουσικολογιώτατον ἐπίσης κ. Igor Zirojevic, τὴν μοναστικὴν ἀδελφότητα τοῦ Γέροντος Σπυρίδωνος Μικραγιαννανίτου καὶ τὸν Γέροντα Δανιὴλ τῆς ἀδελφότητος τῶν Δανιηλαίων καὶ πάντα ἕτερον, ἐκ βαθέων ἐπικαλούμεθα τὰς πρεσβείας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ χάριτι τῆς ἀγίας αὐτῆς εἰκόνης τῆς Τριχερούσης, καὶ τὰς μεσιτείας τῶν ἁγίων ἡμῶν δομητόρων Σάββα καὶ Συμεὼν πρὸς τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀενάως δοξολογούμενον ἐν Τριάδι Θεὸν ἡμῶν.

Ἀρχιμ. Μωϋσῆ



ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΛΗ

Α΄ ΔΙΣΚΟΣ

1. «Ἡ σεπτὴ Σου εἰκόνα...» 1.26
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.
2. «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...», «Βαβαὶ τῶν σῶν
θαυμασίων Ἀγνή...», «Τῆς σῆς Εἰκόνοσ τὴν ἔλευσιν...» .. 11.45
Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα».
Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.
3. «Ὡσ τῆ θείᾳ Εἰκόνι Σου...», «Ὁ θεόφρων
θεράπων σου...», «Τὴν ἀνάμνησιν ἄγουσα...» 6.22
Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ΄, λέγετος. Ὡσ γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.
4. «Σήμερον ἡ τοῦ ἀδύτου φωτὸς γεννήτρια...» 19.31
Δοξαστικὸν τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ. Ἦχος πλ. β΄.
5. «Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ...» 14.10
Ἰδιόμελον «μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὴν Λιτὴν».
Ἦχος α΄ ἐκ τοῦ Κε (τετράφωνος).
6. «Χαίροις Παρθενομητορ Ἀγνή...», « Πίστει καὶ
εὐλαβείᾳ πολλῇ...», « Σάββας ὁ θεηγόρος ποιμὴν...» ... 10.06
Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τὸν Στίχον.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Β' ΔΙΣΚΟΣ

1. «Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει...» 6.44
 Δοξαστικὸν εἰς τὸν Στίχον. ᾠχος πλ. δ'.
2. «Τὴν θείαν Εἰκόνα Σου...» 1.47
 Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
3. «Τὴν θείαν σου Μορφήν...» 1.53
 Κάθισμα μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
 ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
4. «Σάββας ὁ Ὅσιος...» 2.22
 Κάθισμα μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.
 ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.
5. Τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον 3.36
6. «Τῆς σῆς ἁγίας Εἰκόνης πανηγυρίζομεν...», «Ὁ Ἰωάννης
 ὁ θεῖος...», «Ὁ Ἱεράρχης Κυρίου...», «Ὡσπερ γυνή τις...» 7.07
 Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τοὺς Αἶνους.
 ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
7. «Τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν...» 6.43
 Δοξαστικὸν εἰς τοὺς Αἶνους. ᾠχος πλ. α'.
8. Ἡ α' στάση τῶν τυπικῶν 5.10
 ᾠχος πλ. δ'.

9. Ἡ β' στάση τῶν τυπικῶν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός...» 3.48
 ᾠχος β'.
10. Ἡ γ' στάση τῶν ἀντιφώνων: οἱ Μακαρισμοί 5.07
 Ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ α' κανόνος σὲ ᾠχο δ', λέγετο
 καὶ ἡ στ' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος σὲ ᾠχο πλ. δ', τρίφωνο.
11. «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...» 17.30
 Κοινωνικόν, μέλος Μπαλασίου Ἱερέως. ᾠχος πλ. α'.
12. «Ἡ Χιλανδαρίου χαίρει Μονή...» 1.08
 Μεγαλυνάριον. ᾠχος β'.

Τὸν χορὸ ἀπαρτίζουν με ἀλφαβητικὴ σειρὰ οἱ:

Ἄρπακουλάκης Σωκράτης, Γεωργίου Νικόλαος, Καραΐσκος Ἀλέξανδρος, Καραολίδης Πολύβιος, Λανάρας Κωνσταντῖνος, Λιασῆς Λάμπρος, Μαντζούρης Μιχαήλ, Μελῆς Χρυσόστομος, Μπονάτσος Ἰωάννης, Σερέφογλου Δαμιανός, Στεργίου Κωνσταντῖνος καὶ οἱ Imbrahim Daas Νικήτας, π. Christian Mirea καὶ Igor Zirojevic. Διευθύνει ὁ Πρωτοψάλτης καὶ δάσκαλος τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης.

Συμμετέχει ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης π. Θεόφιλος Μπουγιουλέκας.

Κανοναρχεῖ ὁ Κωνσταντῖνος Κωνσταντᾶτος.

Τὰ μέλη: ποίημα τοῦ ἀοιδίμου μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ μοναχοῦ Δανιὴλ Ἀγιορείτου· μέλος τοῦ Igor Zirojevic.

Ἡ ἤχογράφηση ἔγινε στὸ studio Echo ἀπὸ τὸν Νίκο Διονυσόπουλο στὶς 24-25 Μαΐου τοῦ 2004.

Φωτογραφίες: Branislav Puljevic

Σχεδιασμὸς ἐξωφύλλου: Predrag Kolakovic

Ἐπιμέλεια-σχεδιασμὸς ἐκδόσεως: Νίκος Διονυσόπουλος

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Α΄ ΔΙΣΚΟΥ

1.

Τὸ Ἀπολυτίκιό τῆς Παναγίας τῆς Τριχερούσης, ποίημα Δανιὴλ μοναχοῦ τοῦ Ἀγιορείτου ψάλλεται πρὸς τὸ ἀναστάσιμο Ἀπολυτίκιό «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» σὲ ἦχο α΄, ὅπως τὸ ψάλλει ὁ γέροντας Δανιὴλ τῆς περίφημης ἀγιογραφικῆς καὶ ψαλτικῆς ἀδελφότητος τῶν Δανιηλαίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

2.

Τρία Προσόμοια τῆς Θεοτόκου τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ τονισμένα στὸν πρῶτο ἦχο ἀπὸ τὸν Πα. Τὸ α΄ Στιχηρὸ, «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος», προσομοιάζει στὴν μελοποίηση τοῦ α΄ Στιχηροῦ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τὸν Γερμανὸ Νέων Πατρῶν (β΄ ἡμισυ τοῦ ΙΖ΄ αἰῶνος) καὶ ἀποτελεῖ ἐκλογή μουσικῶν φράσεων ἀπὸ τὶς ἐξηγήσεις τοῦ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος καὶ τοῦ Νικολάου Δοχειαρίτου καὶ Χιλανδαρινοῦ.

Ἡ πτώση στὸν ἀντίφωνο ἄγια, στὴ λέξη παραδόξου, ἢ παρεμβολὴ σκληροῦ χρώματος στὶς φράσεις ὡς σεπτὸν ἀγίασμα καὶ Θεοτόκε Δέσποινα, οἱ ἐναλλαγές τῶν ἤχων τοῦ μαλακοῦ διατόνου, πρῶτου, πλαγίου τοῦ τετάρτου καὶ παπαδικοῦ ἄγια καὶ ἡ δεξιοτεχνικὴ μελώδηση τῆς κύριας φράσεως *Κεχαριτωμένη χαῖρε* προσδίδουν τὸ καταλληλότερο μουσικὸ ἔνδυμα σὲ αὐτὸ τὸ ποίημα πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου.

Τὸ β' Στιχηρὸ Προσόμοιο «Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἀγνή...» καὶ τὸ γ' Στιχηρὸ Προσόμοιο «Τῆς σῆς Εἰκόνοσ τὴν ἔλευσιν...» φάλλονται σὲ ἀργὸ εἰρμολογικὸ μέλος ὅπως ἀρμόζει στὶς πολύωρες ἀγρυπνίες τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους.

Στοὺς στίχους οἱ: Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης, Igor Zirojevic καὶ Μιχαὴλ Μαντζούρης.

3.

Σὲ ἦχο δ', λέγετο εἶναι τονισμένα τὰ τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ σὲ ἀργὸ εἰρμολογικὸ μέλος ποὺ φάλλονται σύμφωνα μὲ τὸ Αὐτόμελο «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν...».

Στοὺς στίχους οἱ: Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης, Σωκράτης Ἀρπακουλάκης καὶ Ἰωάννης Μπονάτσος.

4.

Τὸ Δοξαστικὸ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ φάλλεται σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ β'. Ἔχει μελοποιηθεῖ κατὰ μίμηση τῶν Δοξαστικῶν τοῦ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου καὶ ἀποτελεῖ μιὰ μεγαλοπρεπὴ μελισματικὴ σύνθεση μὲ ἐντεχνες ἐναλλαγές τῶν ἦχων.

Οἱ ἦχοι τοῦ μαλακοῦ καὶ τοῦ σκληροῦ διατόνου πλέκονται ὁμορφα μὲ τοὺς ἦχους τοῦ σκληροῦ χρώματος.

Τὸ ποιητικὸ κείμενο «κανοναρχεῖται» (ἀπαγγέλλεται τμηματικὰ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν φαλμώδηση) ἀπὸ τὸν «κανονάρχη», κατὰ τὴν παλαιὰ παράδοση.

5.

Τὸ Ἰδιόμελο, «Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Μονὴ Χιλανδαρίου» «μάθημα φαλλόμενον εἰς τὴν Λιτὴν», ἀποτελεῖ ποίημα καὶ μέλος τοῦ Igor Zirojevic.

Ποίημα κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ α' Ἰδιόμελου τῆς Λιτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ μέλος κατὰ τὸ μελωδικὸ πρότυπο μαθημάτων τοῦ Ἀρχιερέως Γερμανοῦ Ν. Πατρῶν. Ἔχει τονισθεῖ σὲ ἦχο α' ἐκ τοῦ Κε (τετράφωνο) καὶ ἀποτελεῖ μιὰ περίτεχνη σύνθεση, μὲ τὸν πανηγυρικὸ χαρακτήρα ποὺ ἀρμόζει στὴν λαμπρὴ αὐτὴ Θεομητορικὴ ἑορτὴ τῆς Μονῆς Χιλανδαρίου.

6.

Τὰ Προσόμοια ποὺ φάλλονται εἰς τὸν Στίχον πρὸς τὸ αὐτόμελο «Χαίροις ἀσκητικῶν» εἶναι τονισμένα σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ α' τετραφωνῶν.

Ἡ μελοποίησή τους «εἰς ὕφος ἀργὸν» καὶ ὁ καλλωπισμὸς τους ἀναδεικνύουν τὸ χορευτικὸν ἦθος τῶν μελῶν τοῦ πλαγίου τοῦ α' ἦχου καὶ τὴ συχνὴ χρῆση τῆς πενταφωνίας τοῦ πλαγίου α' (Πα-Ζω ὕφεση), ὅπου ὀρίζεται καὶ ἀντίστοιχος κλάδος τοῦ πλαγίου τοῦ α', ὁ πλάγιος τοῦ α' πεντάφωνος (ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε τὸν χερουβικὸ ὕμνο τοῦ Πέτρου Μπερεκέτη).

Στοὺς στίχους οἱ: Σωκράτης Ἀρπακουλάκης καὶ Νικόλαος Γεωργίου.

1.

Ἡ ἁρμονικὴ σύζευξη μουσικῆς καὶ λόγου καὶ οἱ λιτὲς θέσεις τοῦ μέλους, κατὰ τὸ ὕφος Πέτρου Λαμπαδαρίου, χαρακτηρίζουν τὸ Δοξαστικὸ τῶν Ἀποστίχων ποὺ ψάλλεται σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ δ'.

2.

Σὲ ἦχο τέταρτο τοῦ μαλακοῦ χρώματος (λέγετο μαλακὸ χρωματικό) ἔχει τονισθεῖ τὸ Ἀπολυτίκιό τῆς ἑορτῆς. Ψάλλεται σὲ ἄργὸ εἰρμολογικὸ μέλος πρὸς τὸ αὐτόμελο «Ταχὺ προκατάλαβε».

3.

Στὸ Κάθισμα αὐτὸ ἔχει ἐπιλεγεῖ ὄχι ἡ γνωστὴ μελωδία τοῦ α' χρωματικοῦ ἦχου ἀλλὰ ὁ ἔσω πρῶτος ἦχος καὶ τὸ ἄργὸ εἰρμολογικὸ μέλος, ὅπως τὸ ἔχουν διασώσει ἡ προφορικὴ παράδοση τῶν Κολυβάδων καὶ ὁ Οἰκονόμος Γεώργιος Ρήγας.

4.

Σὲ ἄργὸ εἰρμολογικὸ μέλος ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ὁρθρου «Σάββας ὁ Ὅσιος». Εἶναι τονισμένο σὲ ἦχο γ' κατὰ τὸ αὐτόμελο «Τὴν ὠραιότητα».

5.

Τὸ Κοντάκιο τῆς ἑορτῆς ψάλλεται σύμφωνα μὲ τὴν παλαιὰ παράδοση κατὰ τὸν ὄρισμό τοῦ τυπικοῦ (ἦχος πλ. δ' «Τῆ ὑπερμάχῳ»). Ὁ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριο ἀναγινώσκονται κατὰ τὸν παραδοσιακὸ τρόπο τῆς ἐμμελοῦς ἀπαγγελίας. Ἀποτελεῖ μιὰ ἰδιαίτερη εὐλογία ἢ φαλμώδησή τους ἀπὸ τὸν Παν. Ἀρχιμανδρίτη π. Θεόφιλο. Ἡ βιωματικὴ του σχέση μὲ τὸ περιβόλι τῆς Παναγίας, ἢ εὐλάβειά του στὴν Παναγία τὴν «Τριχεροῦσα» καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μαθητεία του στὴν ψαλτικὴ τέχνη ἀποπνέουν τὸ ἁγιορεϊτικὸ «χρῶμα» τῶν πολλῶν γεροντάδων.

6.

Τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, τονισμένα στὸν πρῶτο ἦχο ἀπὸ τὸν Πα, ψάλλονται σὲ ἄργὸ εἰρμολογικὸ μέλος, πρὸς τὸ αὐτόμελο «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων». Μιὰ προσήλωση τοῦ μελοποιοῦ στὸ πρότυπο τοῦ Εἰρμολογίου τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου, ὅπως ἐξηγήθηκε στὴ νέα μέθοδο.

Στοὺς στίχους: Νικόλαος Γεωργίου, Ἀλέξανδρος Καραϊσκος, Μιχαὴλ Μαντζούρης καὶ Igor Zirojevic.

7.

«Τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν...». Εἶναι τὸ Δοξαστικὸ τῶν Αἰνῶν τονισμένο σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ πρώτου. Ἡ μελοποίησή του ἔχει πραγματοποιηθεῖ σύμφωνα μὲ τὸν ὄρισμό τοῦ Χρυσάνθου «οἱ δὲ ἐκκλη-

σιαστικοὶ μουσικοὶ συνοπτικῶς γράφωσι τὸ φαλλόμενον... ἐμι-
μοῦντο τὸν τρόπον τῶν διδασκάλων...».

8-9.

Ἡ α' καὶ ἡ β' στάση τῶν ἀντιφώνων, οἱ φαλμοὶ ρβ' (102) καὶ ρμε' (145), τὰ «τυπικά», ψάλλονται στοὺς ἤχους πλάγιο τοῦ δ' καὶ β' «ὡς ψάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὁρει».

Ἔχει ἀποτυπωθεῖ καὶ ἐδῶ ἡ φαλτικὴ ἐρμηνεῖα παλαιότερων καὶ νεωτέρων Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

10.

Ἡ γ' στάση τῶν ἀντιφώνων, οἱ «μακαρισμοί», συμπληρώνουν αὐτὴ τὴν ἐνότητα (μαζὶ μὲ τὰ τυπικά) τῆς Θείας Λειτουργίας ποὺ δυσ-
τυχῶς πλέον σὲ λίγους «κοσμικοὺς» ναοὺς ψάλλονται σὲ ἀντίθεση
μὲ τὸν ὄρισμὸ τοῦ Τυπικοῦ καὶ τὴν παράδοση τοῦ Ἁγίου Ὁρους.
Ἡ γ' ὠδὴ τοῦ α' κανόνος σὲ ἤχο δ', λέγετο, κατὰ τὸν εἰρμὸ «Τοὺς
σοὺς ὕμνολόγους» καὶ ἡ στ' ὠδὴ τοῦ β' κανόνος σὲ ἤχο πλάγιο τοῦ
δ' κατὰ τὸν εἰρμὸ «Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ», ἔχουν μελουργηθεῖ μὲ
βάση τὴν ἰδιαίτερη προφορικὴ παράδοση τῶν Ἀγιορειτῶν.

Στοὺς στίχους οἱ: Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης, Igor Zirojevic, Κων-
σταντῖνος Στεργίου, Μιχαὴλ Μαντζούρης, Λάμπρος Λιασῆς, Σω-
κράτης Ἀρπακουλάκης, Ἀλέξανδρος Καραῖσκος, Χρυσόστομος
Μελῆς καὶ Ἰωάννης Μπονάτσος.

11.

Τὸ Κοινωνικὸ «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι» εἶναι τονισμένο σὲ
ἤχο πλάγιο τοῦ α'. Εἶναι μιὰ μεγαλόπρεπη σύνθεση τοῦ ἱερέως καὶ
νομοφύλακος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Μπαλασίου,
θαυμαστοῦ μελουργοῦ τοῦ β' ἡμίσεως τοῦ 17ου αἰώνα.

Ὁ Μπαλάσης μὲ τὴν μουσικὴ του παιδεῖα κοντὰ στὸν σπουδαῖο
μουσικὸ τοῦ 17ου αἰώνα, τὸν Μητροπολίτη Νέων Πατρῶν Γερμανὸ
καὶ τὴν ἐμπειρία του στὴν ἐξήγηση παλαιότερων μελῶν μᾶς μετα-
φέρει καὶ στὸ Κοινωνικὸ αὐτὸ θέσεις τῶν Ἰωάννου Κουκουζέλη,
Ἰωάννου Κλαδᾶ, Μανουὴλ Χρυσάφη καὶ ἄλλων.

Χωρὶς ἐξάρσεις φωνητικὲς, συχνὲς ἐναλλαγὲς ἤχων, πολὺπλο-
κες ρυθμικὲς ἀγωγὲς μπορεῖ καὶ παραδίδει ἔξοχες μουσικὲς σελί-
δες. Οἱ μονοφωνάρηδες Igor Zirojevic καὶ Νικόλαος Γεωργίου ἀπο-
δίδουν μὲ μεγαλοπρέπεια τὴν παρεμβολὴ τῶν λέγε καὶ πάλιν, πρὶν
τὸ κράτημα ποὺ συμπληρώνει τὴν σύνθεση, γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ μὲ
τὸ τελευταῖο ἀλληλουῖα.

12.

Μὲ τὸ Μεγαλυνάριο τῆς ἐορτῆς ὀλοκληρώνεται αὐτὴ ἡ λειτουργικὴ
καὶ φαλτικὴ προσφορὰ στὴ θαυματουργὸ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς
Τριχερούσης. Ἔχει τονισθεῖ σὲ ἤχο β', ὅπως τὸ ψάλλει ὁ σεβαστὸς
γέροντας Δανιὴλ τῆς ἀδελφότητος τῶν Δανιηλαίων ἀπὸ τὰ Κατου-
νάκια τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης



Α΄ ΔΙΣΚΟΣ

1

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἡ σεπτὴ Σου Εἰκόνα Τριχεροῦσα Πανάχραντε,
κρήνη ἰαμάτων ποικίλων ἀνεδείχθη τοῖς χρήζουσι,
καὶ παύει νοσήματα δεινά,
κινδύνους τε καὶ θλίψεις χαλεπάς·
καὶ λαμβάνομεν ἰάσεις παντοδαπὰς οἱ εὐλαβῶς βοῶμεν Σοι·
Χαῖρε Πανάσπιλε Ἄγνη, χαῖρε ἰατρὲ ἄμισθε,
χαῖρε ἡ φρουροῦσα ἐκτενῶς Μοῆν Σου ταύτην Πάναγνε.

2

Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα»

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

ἡ Παρθένος Ἄγνη, ὡς σεπτὸν ἅγιασμα, Εἰκόνα τὴν ἱεράν,
αὐτῆς ἀνέδειξεν, ἣν θαύματι τῷ σοφῷ,
Δαμασκηνῷ Τριχεροῦσα ὠνόμασται,
καὶ Σάββας ὁ εὐκλεῆς, πανευλαβῶς ἐκ Σιῶν μετεκόμισεν.

Ἄλλ' ὦ Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Δέσποινα,
ἡμῖν δίδου ἀπαύστως, τὴν ταχεῖάν σου βοήθειαν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἄγνή!
σὺ γὰρ ἐκ Σερβίας, ἀχθῆναι ἠυδόκησας, Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν,
ταύτη τῇ Μάνδρα σου, ἧς ὠφθης ὡς ἀληθῶς,
δι' ἐνεργείας ἀρρήτου ὡς εὐσπλαγχνος, προστάτης καὶ κηδεμών,
καὶ καθηγήτειρα θεία βοώση σοι·
Κεχαριτωμένη χαῖρε, Τριχεροῦσα Δέσποινα,
καταφύγιον μέγα, καὶ θερμὴ ἡμῶν ἀντίληψις.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῆς σῆς Εἰκόνας τὴν ἔλευσιν, ὦδε Θεοτόκε,
ιερῶς δοξάζομεν, ἐτήσιον ἑορτὴν, πιστῶς σοι ἄγοντες·
εὐνοία σου γὰρ πολλῇ, καθηγουμένη ἡμῶν ἀναδέδειξαι,
καὶ πάντες μετὰ σπουδῆς, τῇ σῇ Εἰκόνι προσπίπτομεν κράζοντες·
Χιλιανδαρίου Χαῖρε, Τριχεροῦσα Δέσποινα,
ἀγαλλίαμα θεῖον, καὶ προπύργιον καὶ ἔφορος.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ', λέγετος.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτοῦ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς τῇ θείᾳ Εἰκόνι Σου, Ἰωάννης ὁ πάνσοφος,
προσπεσὼν τὴν ἱασιν τάχος ἔλαβε, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ Δέσποινα,
χειρὸς τῇ σῇ χάριτι, ἐκκοπέσης δολερῶς, ἦν ἡμῖν πλοῦτον ἔνθεον,
Κόρη δέδωκας, καὶ πηγὴν ἰαμάτων καὶ λιμένα,
σωτηρίας τοῖς τοῦ βίου, χειμαζομένοις ταῖς θλίψεσι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ θεόφρων θεράπων σου, Σάββας Κόρη ὁ Ὅσιος,
τῇ Σερβίᾳ ἤγαγε θεία νεύσει σου, ὡς θησαυρὸν ἀναφαίρετον,
τὴν θείαν Εἰκόνα σου, τῶν χαρίτων σου Ἄγνή,
ἢ τῇ Λαύρα ἀπέκειτο,
πάλαι Δέσποινα, ὡς κειμήλιον ἅγιον καὶ γέρας,
Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, καὶ φωτοφόρον διάδημα.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὴν ἀνάμνησιν ἄγουσα, τῆς ἐλεύσεως Ἄχραντε,
ἢ Χιλανδαρίου Μονὴ ἀγάλλεται, τῆς παναγίας Εἰκόνοσ σου,
ἣν ζῶον τὸ ἄλογον, ταύτην ἤγαγεν Ἄγνή,
ἡμῖν χάριν παρέχουσαν, καὶ δεικνύουσαν,
ὅτι σὺ ἡμῶν πέλεις Θεοτόκε,
ἄρωγὸς καὶ ἡγουμένη, καὶ ἀσφαλὲς καταφύγιον.

4

Δοξαστικὸν τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ
Ἦχος πλ. β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σήμερον ἡ τοῦ ἀδύτου φωτὸς γεννήτρια, ἡ Θεοτόκος Παρθένος,
συγκαλεῖται ἡμᾶς, πρὸς ἐόρτιον αἴνεσιν, τῶν μεγαλείων αὐτῆς·
μεγάλου μυστηρίου γὰρ διάκονος φανεῖσα,
μεγίσταις δωραῖς εὐεργετεῖ ἡμᾶς ἐκάστοτε·
καὶ τὴν θεῖαν αὐτῆς Εἰκόνα, ἐκ Σιῶν δέδωκεν ἡμῖν,
ὡς τεκμήριον ἐμφανές, καὶ ὄρατὴν στηλογραφίαν,
τῆς ἀοράτου πρὸς ἡμᾶς, προστασίας αὐτῆς καὶ ἄρωγῆς·
δι' αὐτῆς παρέχει, ἁγιασμὸν καὶ ἔλεος,
καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεραπείαν, καὶ πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν·
ἣν εὐλαβῶς προσκυνοῦντες, ἐκ ψυχῆς βοήσωμεν·
Ταύτην τὴν Μονὴν σου φύλαττε ἀεὶ, πιστῶς ἀνακειμένην σοι,
Τριχεροῦσα Πανύμνητε.

5

Ἰδιόμελον «μάθημα φαλλόμενον εἰς τὴν Λιτὴν».
Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Μονὴ Χιλανδαρίου·
ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφοροῦσα,
Τριχεροῦσαν τὴν Πανύμνητον, Καθηγουμένην καὶ Ἐφορον,
ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν·
ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα·
καὶ βλέπε καταράσσοντα τῶν δαιμόνων τὰ θράση,
καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραξον· Κύριε δόξα σοι.

6

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Παρθενομητορ Ἄγνή,
αὔλου ἄνθρακος λαβὶς ἢ πυρίμορφος, καθέδρα ἢ φωτοφόρος,
τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, τῆς Ἁγίας δόξης οἶκος πάμφωτος·
πηγὴ ἢ ζωήρρυτος, ἢ πηγάζουσα πάντοτε, ζωῆς τὸ νᾶμα,
καὶ ξηραίνουσα βόρβορον, πάσης θλίψεως, ἐπομβρία τῆς χάριτος·
κρήνη ἢ ἀναβλύζουσα, χρηστότητος πέλαγος,
Χιλανδαρίου τῆς Μάνδρας, τὸ ἀκατάσειστον στήριγμα,
Ἄγνή Τριχεροῦσα, ἢ τοῖς πᾶσιν αἰτουμένη, τὸ θεῖον ἔλεος.
Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πίστει καὶ εὐλαβείᾳ πολλῇ,
τῆς Δαμασκοῦ ὁ Ἰωάννης τὸ βλάστημα, προσπέσας τῇ σῇ Εἰκόνι,
τὴν ἐκκοπεῖσαν αὐτοῦ, δεξιὰν ἰάθη τῇ σῇ χάριτι·
διὸ καὶ ἀντίτυπον, τῆς χειρὸς αὐτοῦ Ἄχραντε, τοῦ ἕξαισίου,
εἰς ἀνάμνησιν θαύματος, ἀφιέρωσεν, ὡς θεράπων πιστότατος·
ἔνθεν ἐκ τούτου κέκληται, προσφόρως Πανύμνητε,
ἐκ τῶν πιστῶν Τριχεροῦσα, χάριν καὶ ἔλεος βλύζουσα,
τοῖς σπεύδουσι ταύτῃ, καὶ ὕμνοῦσι Θεοτόκε, τὰ μεγαλεῖά σου.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Σάββας ὁ θεηγόρος ποιμὴν, Πνεύματι θείῳ Θεοτόκε κινούμενος,
μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λαύρας, τὴν σὴν Εἰκόνα Ἄγνή,
τοῦ Ἁγιασμένου Σάββα Δέσποινα, ὡς δῶρον οὐράνιον,
τῇ Σερβίᾳ γηθόμενος, ἐξ ἧς Παρθένε, παραδόξως μετήνεκται,
εὐδοκία σου, εἰς τὸ Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, πάλαι καὶ τεθησαύρισται,
ὡς θεῖον κειμήλιον, Χιλανδαρίου τῇ Μάνδρα,
αἶνον ἀδούση σοι ἄπαυστον,
ἧ δίδου ἀπαύστως, εὐφροσύνην καὶ εἰρήνην, καὶ θεῖον ἔλεος.

Β' ΔΙΣΚΟΣ

1

Δοξαστικὸν εἰς τὸν στίχον. Ἦχος πλ. δ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τίς ἐπαξίως ὕμνήσει, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου προνοίας τὸ μέγεθος,
Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, ὅτι δέδωκας ἡμῖν θησαυρὸν ἀνελλιπῆ,
καὶ ταμεῖον ἀκένωτον, τῶν ψυχοτρόφων ἀγαθῶν,
τὴν ὑπέριμον Εἰκόνα σου·

ἧ πίστει προσπίπτοντες, ἐκτενῶς βοῶμεν σοι·
Ὡς πάλαι τῷ θείῳ Ἰωάννῃ, τὴν σὴν χάριν ἐβράβευσας,
οὕτω καὶ ἡμῖν μὴ παύση παρέχουσα,
τὰς δωρεὰς τῆς προστασίας σου,
πρὸς εὐφροσύνην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

2

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν Εἰκόνα σου, ἐκ Παλαιστίνης ἡμῖν, ὁ Σάββας ὁ ἔνθεος,
ἦν Τριχεροῦσαν Ἄγνή, καλοῦμεν μετήνεγκεν·
ἦνπερ Χιλανδαρίου, ἡ Μονὴ κεκτημένη,
ὕμνον σοι Θεοτόκε, ἀναμέλπει βοῶσα·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

3

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν θείαν σου Μορφὴν,

Ἰωάννης ὁ θεῖος, ὡς χάριτος πολλῆς, κεκτημένος ταμεῖον,

πιστῶς αὐτῇ προσέπεσε, καὶ τὴν ἴασιν ἔλαβεν·

ἦν Πανάχραντε, πανευλαβῶς προσκυνοῦντες, κομιζόμεθα,

τὴν ἐξ αὐτῆς προῖοῦσαν, οὐράνιον δύναμιν.

4

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σάββας ὁ Ὅσιος, Ἀγνὴ θεράπων σου, ὡς δῶρον τίμιον,

τὸ σὸν Ἐκτύπωμα, ἐκ Παλαιστίνης εὐλαβῶς, μετήγαγε Θεοτόκε,

ὑπερφαῖνον ἅπασι, τῆς λαμπρᾶς προμηθείας σου,

χάριν τὴν ἀέναον, τῇ σεπτῇ κληρουχίᾳ σου,

ὃ πιστεῖ προσκυνοῦντες βοῶμεν· χαῖρε Παρθένε Τριχεροῦσα.

5

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Θεοτόκου τὴν εἰκόνα τὴν πανσέβαστον

Ἡ Τριχεροῦσα ξένῳ θαύματι ὠνόμασται

Προσκυνήσωμεν ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ.

Ἄλλ' ὦ Κόρη τὴν Μονὴν σου ταύτην φύλαττε

Ἀπὸ πάσης συμφορᾶς καὶ περιστάσεως

ἐκβοῶσαν σοι, χαῖρε πάντων ἀντίληψις.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν ἡ Εἰκὼν σου,

λαμπρυνθεῖσα σῇ δόξῃ, δεδώρηται ἡμῖν Θεοτόκε·

ἢ προσιόντες πίστει πολλῇ,

τῶν πολλῶν σου τρυφῶμεν ἀντιλήψεων,

καὶ ὕμνον χαριστήριον, προσφέρομέν σοι ἐκβοῶντες·

Χαῖρε Ἀγγέλων ἡ θυμηδία

Χαῖρε ἀνθρώπων ἡ προστασία

Χαῖρε τοῦ Σωτῆρος καθέδρα περιδοξος

Χαῖρε τῆς Μονῆς σου προστάτις καὶ ἔφορος

Χαῖρε ὅτι ἡμῖν δέδωκας τὴν Εἰκόνα σου Ἀγνή

Χαῖρε ὅτι βλύζεις ἅπασι εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν

Χαῖρε Χιλανδαρίου πολυτίμητον γέρας

Χαῖρε παντὸς τοῦ Ἄθω φύλαξ σκέπη καὶ κέρας

Χαῖρε Θεὸν ἀρρήτως κυήσασα

Χαῖρε χαρᾶς τὰ πάντα ἐμπλήσασα

Χαῖρε ἡμᾶς ἀσφαλῶς ὀδηγοῦσα

Χαῖρε τοῦ σοῦ κλήρου ἡ προνοοῦσα

Χαῖρε πάντων ἀντίληψις.

Συναξάριον.

Τῇ ιβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐτήσιον σύναξιν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἐπονομαζομένης «Τριχερούσης», ἧς ἡ ἁγία καὶ θαυματουργὸς Εἰκὼν τεθησαύριται ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ, Μονῇ τοῦ Χιλιανδαρίου.

Στίχ. Εἰκὼν σου Ἀγνή ὡς θεία μυροθήκη
Δέδοται ἡμῖν ἐκ Παλαιστίνης πάλαι.
Τριχερούσης δυοκαιδεκάτη ἧξιν ὧδε ἀείδω.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

6

Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τοὺς Αἴνους
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς σῆς ἁγίας Εἰκόνοσ πανηγυρίζομεν τὴν ἔλευσιν Παρθένε,
καὶ θαυμάτων τὴν χάριν· ἐλήλυθε γὰρ ὧδε νεύσει τῇ σῇ,
καὶ χαρᾶς πολλῆς ἔπλησε,
Χιλιανδαρίου τὴν Μάνδραν τὴν παρὰ σοῦ,
ἐκλεγεῖσαν εἰς κατάπαυσιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ Ἰωάννης ὁ θεῖος τῆς Δαμασκοῦ ὁ φωστήρ,
τὴν ἐκκοπεῖσαν χεῖρα, ἰαθεὶς παραδόξως,
παρὰ τῆς σῆς Εἰκόνοσ Μῆτερ Ἀγνή, εὐλαβῶς ἐναπέθετο,
ταύτην τῇ Λαύρᾳ τοῦ Σάββα τοῦ θαυμαστοῦ,
ὡς κειμήλιον οὐράνιον.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖσ καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ Ἱεράρχης Κυρίου Σάββας ὁ ἔνθεος, τὴν σὴν σεπτὴν Εἰκόνα,
τῇ Σερβίᾳ κομίσας, ἐνέπλησε τοὺς πάντας Κόρη χαρᾶς,
καὶ ἐκεῖθεν ἐλήλυθε, Χιλιανδαρίου τῇ Μάνδρᾳ τρόπῳ καινῷ,
Μοναστῶν εἰς περιποίησιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡσπερ γυνὴ τις ὀφθεῖσα τοῖς ἐπελθοῦσιν ἐχθροῖς,
καὶ ἀφανῆς ἐκ τούτων, γεγονυῖα Παρθένε,
ἐδήλωσας τοῖς πᾶσι τὴν πρὸς ἡμᾶς,
θαυμαστὴν προστασίαν σου,
ἦν μηδαμῶς ἀντανέλης ὡς συμπαθῆς,
ἐκ τῆς ποιμένησ σου δεόμεθα.

Δοξαστικὸν εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, τῷ σῶ τόκῳ εἰργάσω,
 ἐκ τῆς πάλαι φθορᾶς, Θεοτόκε Παρθένε·
 τὸν γὰρ Χριστὸν τεκοῦσα, ξένων ἀληθῶς μυστηρίων,
 ἐργαστήριον ὤφθης, ὡς τῷ Θεῷ ἐκλελεγμένη·
 νῦν δὲ καινῶν πραγμάτων, ἠξίωσας ἡμᾶς,
 διὰ τῆς θείας σου Εἰκόνας, χαριτωθείσης τῇ ἐπισκιάσει σου·
 ἐναργεστέραν γὰρ δι' αὐτῆς, τὴν σὴν προστασίαν πεποίηκας,
 σωτηρίους δόσεις ἡμῖν παρέχουσα.
 Ἄλλ' ὦ Παντευλόγητε, Κεχαριτωμένη Κόρη,
 ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α' στάση τῶν τυπικῶν

Ψαλμὸς ρβ' (102)

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
 Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
 καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
 καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου,
 τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,
 τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
 ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος,

καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ,

τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἐποίησεν ἡμῖν,

οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς,

ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,

ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,

ὡκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,

ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,

ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει,
καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος,
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν,
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ,
καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ,
δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ,
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ,
λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

**Β' στάση τῶν τυπικῶν
Ψαλμὸς ρμε' (145). Ἦχος β'.**

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου·
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων,
οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ,
ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα,
ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους·

Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς·

Κύριος ἀνορθοῖ κατερῶραγμένους·

Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους·

Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὅρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου,

Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων,
καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,
σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος,
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.*

10

Γ' στάση τῶν ἀντιφώνων

Οἱ Μακαρισμοί

Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

*Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.*

*Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.*

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

*Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.*

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

*Ἴδόντες ἐν θρόνῳ Ἡγουμένου, τὴν θείαν Εἰκόνα σου Ἄγνή,
καὶ τὸ σεπτὸν σου βούλημα, οἱ Μονασταὶ ὡς ἔμαθον,
σὲ ὁδηγὸν καὶ ἔφορον, διὰ παντὸς ἔσχον Δέσποινα.*

*Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.*

*Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις σου ὡς βρέφος,
κρατοῦσαν ὀρῶντες σε Ἄγνή,
ἐν τῇ σεπτῇ Εἰκόνι σου, βοῶμέν σοι Πανύμνητε·
τούτῳ ὡς Μήτηρ λάλησον, ὑπὲρ ἡμῶν λόγον κρείττονα.*

*Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,
ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.*

*Ἐπλήσθη χαρᾶς ὁ Ἰωάννης, τυχὼν θεραπείας τῆς χειρός,
Παρθένε τῇ σῇ χάριτι, καὶ τὴν σεπτὴν Εἰκόνα σου,
ὡς ἱερὸν θησαύρισμα, διαφερόντως τετίμηκε.*

*Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.*

*Ρεόντων ἀνύψωσον τὸν νοῦν μου,
πρὸς κάλλος τῶν ἄνω ἀγαθῶν,
καὶ τὴν ψυχὴν μου λάμπρυνον, φωτὶ τῷ θείῳ Ἄχραντε,
ὡς ἂν παθῶν τὴν ζόφωσιν, ὀλοσχερῶς ἀποκρούσωμαι.*

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ρόδον καθάπερ τερπνόν, ἀρωματίζει ἐκάστοτε,
ἐπιφοιτήσει τῆς σῆς, προνοίας Πανάχραντε,
Εἰκὼν σου ἢ πάντιμος,
ἡμῖν καθ' ἐκάστην, μυστικῶς τὴν θείαν χάριν σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,
ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Σάββας ὁ ἱερός, ὁ τῆς Σερβίας διδάσκαλος,
ὄσιαις Κόρη χερσίν, ἐκ Σιῶν μετήγαγεν,
ἡμῖν τὴν Εἰκόνα σου,
πάντας Τριχεροῦσα, ἀγιάζουσαν τῇ δόξῃ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σκέπην καὶ τεῖχος στερρόν, Χιλανδαρίου ἢ Μάνδρα σε,
κατέχουσα ἀληθῶς, αἶνον χαριστήριον,
Κόρη ἀναμέλπει σοι, ἀεὶ καρπουμένη,
τῆς προνοίας σου τὰς χάριτας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς σῆς Εἰκόνας Ἀγνή, ἢ Τριχεροῦσα ὀνόματι,
τὴν ἔλευσιν ἐν χαρᾷ, ὧδε ἐορτάζομεν,
εὐχαρίστοις ἄσμασιν, ἐορτὴν Παρθένε,
ἐτησίαν συγκροτοῦντες σοι.

11

Κοινωνικόν
Ἦχος πλ. α'.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Ἀλληλουΐα.

12

Μεγαλυνάριον.
Ἦχος β'.

Ἡ Χιλανδαρίου χαίρει Μονή,
ἔχουσα ἐν κόλποις, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν,
ἣτις Τριχεροῦσα, Παρθένε ἐπεκλήθη,
ἣν πίστει προσκυνοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, μετὰ τὴν μητρικὴν τῆς πρόνοια, φρόντισε ὄχι μόνον νὰ δοθεῖ τὸ Ἅγιον Ὄρος ὡς κατοικία τῶν μοναχῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ πλουτιστεῖ μετὰ πολλές εἰκόνες τῆς παναγίας μορφῆς Τῆς, ποὺ ἔφτασαν στὸν ἱερὸ Ἄθωνα ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς οἰκουμένης.

Ἔτσι, στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Χιλιανδαρίου, θησαυρίζεται καὶ μία εἰκόνα ἐξαιρετικῆς καλλονῆς, καὶ μεγάλων διαστάσεων (111 X 91 ἐκ.), μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν «Τριχεροῦσα».

Ἡ ὀνομασία αὐτὴ ὀφείλεται στὸ τρίτο, ἀσημένιο χέρι, ποὺ προβάλλει ἀπὸ τὸ χρυσοποίκιλτο μαφόριο, στὸ «πουκάμισο» – τὴν ἀργυρεπίχρυσον ἐπένδυση – τῆς εἰκόνας, λίγο πρὸ κάτω ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι τῆς Παναγίας.

Τὸ τρίτο αὐτὸ χέρι προστέθηκε ἀπὸ τὸν ὄσιο Ἰωάννη τὸν Ὑμνογράφον, τὸν Δαμασκηνό (†4.12.776), γιὰ νὰ θυμίζει τὸ θαῦμα τῆς συγκεκριμένης εἰκόνας.

Ἀπὸ δόλο καὶ φθόνου, ὁ χαλίφης τῆς Δαμασκοῦ Οὐαλιδ ἔκοψε τὸ δεξιὸ χέρι τοῦ «πρωθυπουργοῦ» τοῦ Ἰωάννη (κατὰ κόσμον Ἰωάννη Μανσοῦρ), γιὰ τὸν αὐτὸς ὑποκινούσε ἐξέγερσιν ἐναντίον του. Ὁ Ἰωάννης, κρατῶντας τὸ κομμένο του χέρι, γονατιστὸς προσευχόταν μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν εἰκόνα, ποὺ ἦταν οἰκογενειακὸν τους κειμήλιον καὶ ἡ Παναγία, θαυματουργῶντας, συγκόλλησε τὸ χέρι στὴ θέσιν του, ὅπου φαινόταν ἡ κοπὴ μέχρι τὸν θάνατον τοῦ Ἰωάννη.

Τὸ φοβερὸ αὐτὸ θαῦμα ἔγινε γνωστὸ, καὶ συγχρόνως ἀποδείχθηκε ὅτι οἱ κατηγορίαι ἐναντίον τοῦ Ἰωάννη ἦσαν σκευωρία τοῦ εἰκονομάχου αὐτοκράτορα τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως Λέοντος Γ' τοῦ Ἰσαύρου.

Ἵστερα ἀπὸ αὐτά, ὁ Ἰωάννης προσκόλλησε τὸ τρίτον χέρι στὴν θαυματουργὴν εἰκόνα, καὶ, παίρνοντάς τὴν μαζί του, ἐγκατέλειψε τὴν ἐγκόσμιαν τιμὴν καὶ δόξαν καὶ ἔγινε μοναχὸς στὴν Λαύρα τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου (†5.12.532), στὴν Παλαιστίνην.

Αὐτὸς εἶναι ὁ γνωστὸς ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, καὶ ἀπὸ τότε ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ὀνομάστηκε «Τριχεροῦσα».

Ἀργότερα, ὅταν ὁ ἅγιος Σάββας, ὁ κτίτορας τῆς Μονῆς μας, ὡς μοναχός, ἐπισκέφτηκε κατὰ τὸ ἔτος 1217 τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ τὸ μοναστήριον τοῦ παλαιοῦ ὁμωνύμου τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ Καππαδόκη, δέχθηκε ἀπὸ τὴν ἐκεῖ ἀδελφότητα, τρία πολύτιμα δῶρα: τὴν ἡγουμενικὴν ράβδον, ὅπως εἶχε προφητεύσει ὁ ἅγιος Σάββας, τὴν εἰκόνα τῆς «Γαλακτοτροφούσης», ποὺ βρίσκεται στὸ Ἱ. Κελλίον τῶν Καρυῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ὀνομάζεται «Τυπικαριό», καὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα, τὴν «Τριχεροῦσα».

Καὶ τὰ τρία αὐτὰ κειμήλια σώζονται καὶ θησαυρίζονται μέχρι σήμερον ἐδῶ. Ἡ «Τριχεροῦσα» μάλιστα κατέχει τὸν ἡγουμενικὸν θρόνον μέσα στὸ περίλαμπρον Καθολικόν, τὸν κεντρικὸν ναὸν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μετανοίας. Τὸ ὑπερπολύτιμον «πουκάμισόν» τῆς εἶναι κατάφορτον ἀπὸ 5.000 πολύτιμους καὶ ἡμιπολύτιμους λίθους.

Μέχρι τὸ 1347, ἡ «Τριχεροῦσα» κατεῖχε περίοπτην θέσιν στὸν σὺνθρονον τοῦ ἁγίου Βήματος τοῦ Καθολικοῦ, ἐκεῖ ὅπου τὴν εἶχε το-

ποθετήσει ὁ ἅγιος Σάββας. Τότε ὁ κράλης Στέφανος Δουσάν ἔλαβε, ὡς εὐλογία τῆς Μονῆς, τὴν ἁγία εἰκόνα, ποὺ μέχρι τὰ τέλη τοῦ 14ου αἰ. ἔμεινε στὴν Μονὴ Στουντένιτσα.

Ἐκτοτε, φορτωμένη σὲ ἓνα ὑποζύγιο, ὄνο ἢ ἡμίονο, φεύγει ἀπὸ τὴν Σερβία, καὶ ἐπιστρέφει στὸ Χιλιανδάρι. Στὴν θέση ποὺ ἔφτασε τὸ ἀγαθὸ ζῶο μὲ τὸ ὑπερπολύτιμο φορτίο του ὑπάρχει προσκυνητάρι, μὲ τοιχογραφημένη τὴν ἱστορία τῆς ἁγίας εἰκόνας.

Ξαναενθρονίζεται ἡ εἰκόνα στὸ σύνθρονο, ἀλλὰ σὲ περίοδο ὀξύνσεων καὶ κρίσεως στὴν Μονή, θαυματουργικὰ καὶ πάλι, βγαίνει ἀπὸ τὸ ἱερὸ καὶ καταλαμβάνει αὐτή, μόνη, τὴν θέση τοῦ ἡγουμενικοῦ θρόνου.

Ὡς γνωστόν, τὸ Χιλιανδάρι πανηγυρίζει τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, τὴν εἴσοδο δηλαδή τῆς τριετοῦς Παρθένου στὰ ἄδυτα τοῦ Ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐξῆλθε, ἔγκυος ἤδη, γιὰ νὰ μνηστευθεῖ τὸν ἅγιο Ἰωσήφ, ὥστε νὰ συντελεσθεῖ τὸ μέγα μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως.

Τώρα, στὸ Χιλιανδάρι, ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, γιὰ νὰ διευθύνει μητρικῶς τὴν ἱστορία τοῦ ἱεροῦ μοναστηριοῦ τῆς καὶ τὴν σωτηρία τῶν μοναζόντων σ' αὐτό.

Στὴν θέση αὐτὴν δέχεται τὴν «μετάνοια» τῶν διακονητῶν τῆς ἀλλὰ καὶ τὴν προσκύνηση ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὄλους τοὺς μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖ ἐξαίρετο θησαυρό.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ παρελθόντος 20οῦ αἰ., τὸ ἔτος 1993 ἢ «Τριχεροῦσα» ἐξῆλθε στὴ συμβασιλεύουσα Θεσσαλονίκη, ὅπου ἀπέλαβε μεγίστων τιμῶν ἀπὸ τὸν εὐσεβῆ ὀρθόδοξο λαό.

Τὸ ἔτος 1997 ἐπίσημο ἀντίγραφο τῆς «Τριχερούσης», μεταφέρθηκε ἀπὸ ἀγιορειτικὴ ἀντιπροσωπεία στὴν Σερβία, ὅπου προσκυνήθηκε μὲ κάθε λαμπρότητα, σὲ πολλές πόλεις, ἐνισχύοντας τὸν πολύπαθο καὶ μαρτυρικὸ Σερβικὸ ὀρθόδοξο λαό.

Τώρα, μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ παρόντος μαγνητικοῦ δίσκου CD διαδίδεται εὐρύτερα ἢ Ἱερὰ Παράκλησις πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, διὰ τῆς Ἱερᾶς εἰκόνας τῆς «Τριχερούσης».

Καὶ ἔτσι ἢ «Ἡγουμένη» τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ὄλως ἰδιαιτέρως τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μετανοίας, τῆς Βασιλικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Χιλιανδαρίου, θὰ εὐλογεῖ τὸν κάθε εὐλαβούμενο τὴν ἁγία Τῆς μορφή, ποὺ ἐπικαλεῖται τὴν θεομητορικὴ καὶ στοργικὴ Τῆς βοήθεια.

μ. Πορφύριος Σιμωνοπετρίτης

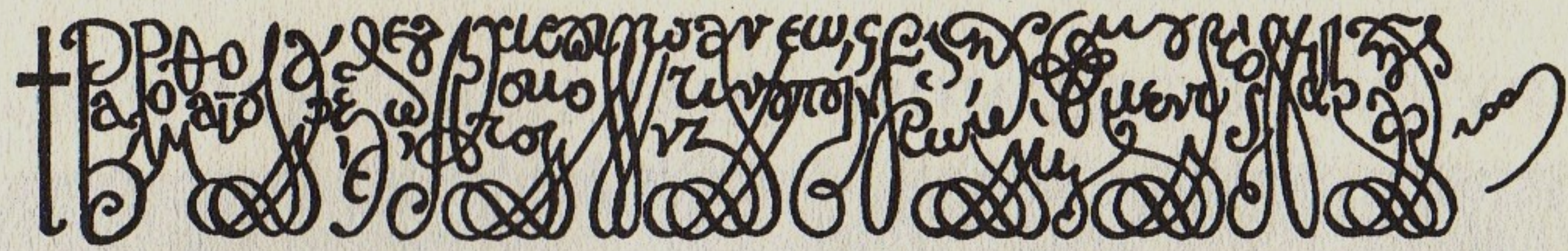


HYMNS TO THE MORE-THAN-HOLY THEOTOKOS
CALLED THE TRICHEROUSA

SUNG BY A CHOIR OF CANTORS
Choir-Leader: *Constantinos Angelidis*



SACRED MONASTERY OF CHILANDARI
MOUNT ATHOS 2005



Most holy Abbot Archimandrite Dominus Moysis and the other Fathers of the Holy, Royal, Patriarchal and Stavropegic Monastery of Chilandari on the Holy Mountain, children in the Lord beloved of our Humble Self, grace be with your Holinesses and peace from God.

Nurturing in our inner parts a constant paternal affection for your Holy and revered Royal, Patriarchal and Stavropegic Monastery of Chilandari, stricken some months ago by a destructive fire, with great pleasure we received your letter in which you request our Patriarchal blessings upon the forthcoming publication on digital discs of parts of the sacred service of your protectress par excellence, Our Lady the Theotokos Tricherousa.

This action on your part, children beloved in the Lord, brought comfort to our heart, in the realisation that in spite of the disaster of the voracious fire which has occurred, you are not daunted in a state of destructive defeatism, but continue in faith and hope in the Lord on the creative course of your ascetic life.

We are convinced that your music-loving endeavour will give support to many souls who love the Theotokos and will strengthen the love of the faithful for the Monastery of your repentance, given, moreover, what we trust will be the successful work done, and by reason of the direction of the Byzantine choir by the distin-

guished most talented musician First Cantor Mr Constantinos Angelidis.

Therefore, congratulating all of you who have inspired and carried out this fine initiative, we most willingly give the paternal prayers and Patriarchal blessing of our Humble Self for the perfect completion of the digital publication, beneficial in so many ways, of the service of the More Honoured than the Cherubim, Our Lady Tricherousa; may her maternal intercessions to the Lord who loves mankind, with those of your Holy Fathers and Founders Symeon and Sabbas, be a life-long provision for the living out, in the love of God, of the purpose for which you left your earthly homeland and entered the Garden of Our Lady the Theotokos.

And may the grace and mercy of Our Lord Jesus Christ be with you all.

βδ' Ὀκτωβρίου ιδ'
Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς ἁγίως Θεὸν ἑξέμυ

2004 October 14

FOREWORD BY OUR ABBOT
ARCHIMANDRITE DOMINUS MOYSIS

Most devout brethren and children beloved in the Lord,

You now have in your hands and can listen to the singing which is included in the present CD, entitled 'Hymns to the More-than-Holy Theotokos Called the Tricherousa'.

Having received, to begin with, the revered blessing of our venerated All-Holy Ecumenical Patriarch Dominus Dominus Bartholomaios, we compiled the present anthology of hymns to the Tricherousa. This icon of the Mother of God, called the Tricherousa, kept as a treasure for centuries in the Holy Monastery of our repentance, the Royal and Stavropegic Monastery of Chilandari, enjoys great honour, both on the Holy Mountain and in Greece, Serbia, and all the Orthodox Church.

Appreciating, therefore, the devotion of the Christian Body to the Tricherousa, and through this to Our Lady the Theotokos herself, we have decided to put into circulation the present discs, so that honour to the icon should be spread abroad and our traditional church music should be further strengthened among the Orthodox, and particularly the Serbs.

Moreover, the present publication comes as an intercession and a consolation of our Holy Monastery, recently afflicted by an all-de-

vouring and pitiless fire. The thanks of the brotherhood of Chilandari to all those who have in a variety of ways given their support in the terrible trial now in the past are many.

On the contributors to this publication, the distinguished musician Mr Constantinos Angelidis and the Byzantine choir, the equally distinguished musician Mr Igor Zirojevic, the monastic brotherhood of Elder Spyridon Mikraghiannanitis, and Elder Daniel of the brotherhood of the Danielaeans, and everyone else, from the depths of our hearts we invoke the prayers of the More-than-Holy Theotokos by the grace of this holy icon of the Tricherousa and the intercessions of our holy founders Sabbas and Symeon to our God in Trinity, eternally glorified by the angels.

Archimandrite Dominus Moysis

CHANTS SUNG

DISC 1

1. "Your revered icon..." 1.26
Dismissal hymn. First mode. The stone being sealed.
2. "O the strange miracle...", "Hail to your wonders,
Pure One...", "The coming of your icon..." 11.45
*Stichera prosomoia to the 'Lord, I have cried...'
First mode. 'O the strange miracle...'*
3. "As by your divine icon...",
"Your godly-minded servant...", "Observing the memory..." 6.22
Stichera prosomoia. Forth mode, legetos. 'As noble among the martyrs...'
4. "Today the mother of the unfading light..." 19.31
Doxastikon of Great Vespers. Second plagal mode.
5. "Rejoice in the Lord..." 14.10
*Idiomelon mathema, sung in the Lite
First mode from Ke ("tetraphonos").*
6. "May you rejoice, Pure Virgin Mother...",
"In great faith and devotion...", "Savvas the shepherd
who spoke of God..." 10.06
*Stichera prosomoia to the verse.
First plagal mode. 'May you rejoice in ascetics...'*

DISC 2

1. "Who will worthily hymn you?" 6.44
Doxastikon to the verse. Fourth plagal mode.
2. "Your divine icon..." 1.47
Dismissal hymn. Fourth mode. 'Swiftly hasten...'
3. "Your divine form..." 1.53
*Kathisma after the first stichologia.
First mode. 'Your tomb, O Saviour...'*
4. "Sabbas the Holy One..." 2.22
Kathisma after the second stichologia. Third mode. 'The beauty...'
5. The Kontakion, the Oikos, and the Synaxarion 3.36
6. "We celebrate your holy icon...", "John the holy one...",
"The Hierarch of the Lord...", "Like a certain woman..." 7.07
Stichera prosomoia to Lauds. First mode. 'Of the heavenly ranks...'
7. "Our making anew..." 6.43
Doxastikon of Lauds. First plagal mode.
8. First stasis of the typika. 5.10
Fourth plagal mode.

9. Second stasis of the typika. "The only-begotten Son..." 3.48
Second mode.
10. The third stasis of the antiphons: the Beatitudes . . . 5.07
*The third ode of the first canon in the fourth mode, legetos,
 and the sixth ode of the second canon in the fourth plagal mode, "triphonos".*
11. "I will take the cup of salvation..." 17.30
Communion hymn, chant of the priest Balasios. First plagal mode.
12. "The Monastery of Chilandari rejoices..." 1.08
Megalynarion. Second mode.

The choir consists of the following (in alphabetical order):

Sokratis Arpakoulakis, Ioannis Bonatsos, Nikitas Ibrahim Daas, Nikolaos Georgiou, Alexandros Karaïskos, Polyvios Karaolidis, Constantinos Lanaras, Lambros Liasis, Mikhail Mantzouris, Chrysostomos Melis, Fr Christian Mirea, Damianos Serefoglou, Constantinos Stergiou, Igor Zirojevic.

Directed by First Cantor Constantinos Angelidis, teacher of the cantor's art.

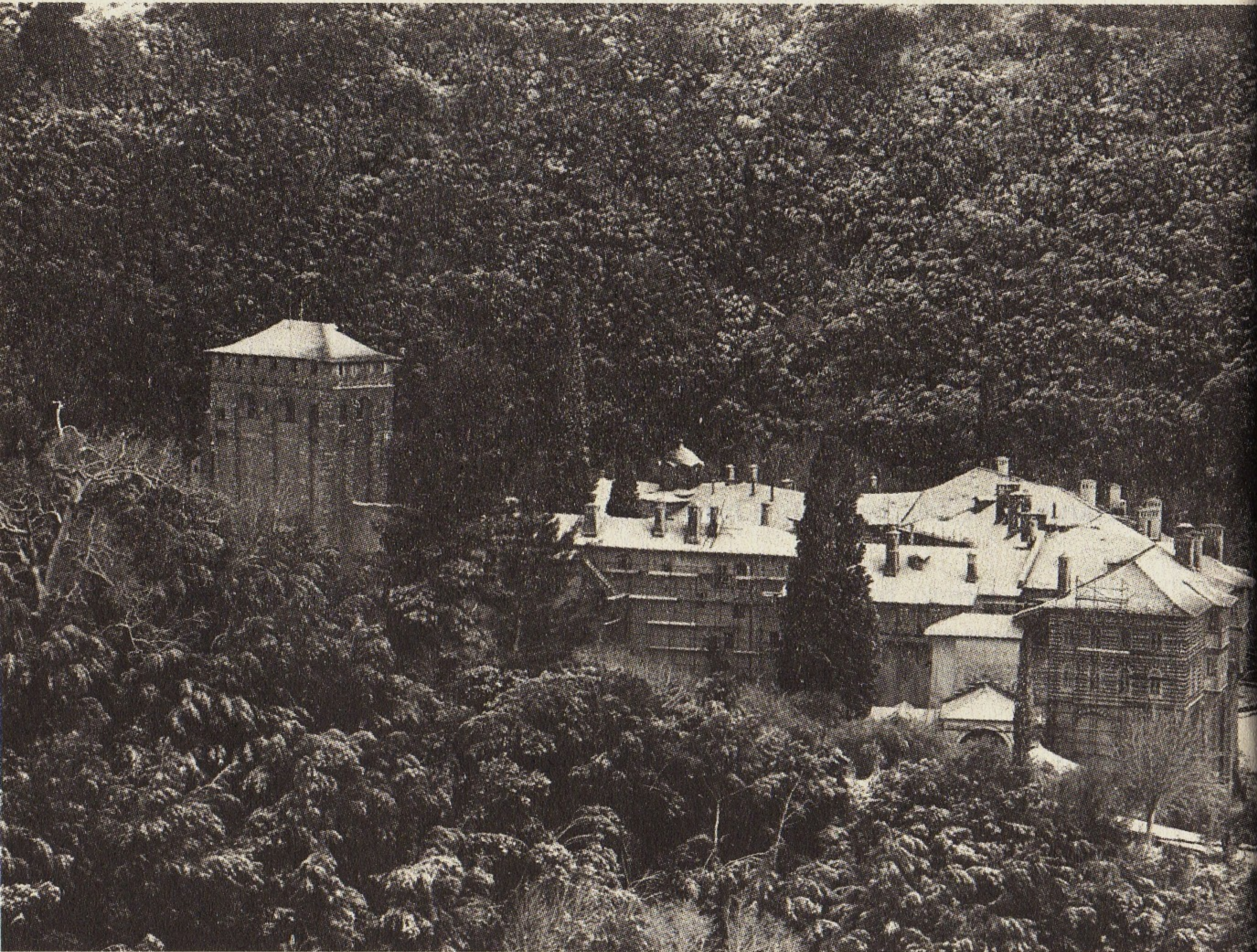
With the participation of the Reverend Archimandrite Fr Theophilos Boughioulekas.

Canonarches: Constantinos Constantatos.

The chants: poem by the reverend monk Gerasimos Mikraghiananitis, Hymnographer of the Great Church of Christ, and the monk Daniel Aghioreitis, composed by Igor Zirojevic.

Recorded at the Echo Studio by Nikos Dionysopoulos on 24-25 May 2004.

Photo by Branislav Puljevic
 Cover Design by Predrag Kolakovic
 Translation by Jeffrey Cox
 Edited by Nikos Dionysopoulos



COMMENTARY ON THE CHANTS SUNG
ON THE FIRST DISC

1.

The Dismissal Hymn of Our Lady Tricherousa, a poem by the monk Daniel the Athonite, is sung to the chant of the Resurrection Dismissal Hymn 'The stone being sealed...' in the first mode, as sung by Elder Daniel of the Athonite brotherhood of the Danielaeans of Mount Athos, famed for their icon-painting and chanting.

2.

Three Prosomoia of the Theotokos from Great Vespers set to the first mode from Pa. The first Sticheron 'O the strange miracle...' follows the pattern in the setting of the first Sticheron of Vespers of the Dormition of the Theotokos by Germanos of New Patrae (second half of the seventeenth century) and is a selection of musical phrases from the transcriptions of Hourmouzos Chartophylax and Nikolaos of Dochiareiou and Chilandari.

The cadence on the antiphonal *hagia*, on the word *paradoxou*, the interpolation of a hard tone on the phrases *os septon aghiasma* and *Theotoke Despina*, the alternations of the modes of the soft diatonic, of the first, fourth plagal and papadikon *hagia*, and the skilful setting of the central phrase *Kecharitomene chaire* lend the most appropriate musical rendition to this poem in honour of the Theotokos.

The second Sticheron Prosomoion 'Hail to your wonders, Pure One...' and the third Sticheron Prosomoion 'The coming of your icon...' are sung in a slow heirmological chant, as befits the lengthy vigils of Mount Athos.

Verses: Constantinos Angelidis, Igor Zirojevic, and Mikhail Mantzouris.

3.

The three Stichera Prosomoia of Vespers are set in the fourth mode, legetos, in a slow heirmological chant and are sung to the Automelon 'As noble among the martyrs...'.

Verses: Constantinos Angelidis, Sokratis Arpakoulakis, and Ioannis Bonatsos.

4.

The Doxastikon of Great Vespers is sung in the second plagal mode. It has been set in imitation of the Doxastika of Iakovos Protopsaltes and is a magnificent melismatic composition with alternations of modes of great artistry.

The modes of the soft and hard diatonic interweave beautifully with the modes of the hard chromatic.

The poetic text is declaimed in sections in combination with the musical setting by the 'Canonarches' in accordance with the old tradition.

5.

The Idiomelon 'Rejoice in the Lord, Monastery of Chilandari', a "mathema sung in the Lite" is a poem and composed by Igor Zirojevic.

The poem is on the model of the first Idiomelon of the Lite of St Demetrius and the chant is modelled on the mathemata of the Archpriest Germanos of New Patrae. It has been set in the first mode from Ke ("*tetraphonos*") and is an elaborate composition of a festal character in keeping with this joyful festival of the Mother of God at the Chilandari Monastery.

6.

The Prosomoia which are sung to the Verse to the Automelon 'May you rejoice in ascetics...' are set in the first plagal mode, '*tetraphonon*'.

Their setting "in a slow style" and their embellishment bring out the 'dance' character of the chants in the first plagal mode and the frequent use of sexta interval in this mode (Pa – Zo flat), where the corresponding branch of the first plagal mode, first plagal '*pentaphonos*' (by way of indication we could cite the Cherubic Hymn of Petros Bereketes), is also defined.

Verses: Sokratis Arpakoulakis and Nikolaos Georgiou.

COMMENTARY ON THE CHANTS SUNG
ON THE SECOND DISC

1.
The harmonious wedding of music and words and the simple phrasing of the chant, in the style of Petros Lampadarios, are characteristic of the Doxastikon of the Aposticha, sung in the fourth plagal mode.
2.
The Dismissal Hymn of the feast has been set in the soft chromatic fourth mode ('*legetos*'). It is sung in a slow heirmological chant to the Automelon 'Swiftly hasten...'
3.
In this Kathisma, the familiar melody of the first chromatic mode has not been chosen, but the first mode *eso* and the slow heirmological chant as that has been preserved by the oral tradition of the Kollyvades and the Oikonomos Georgios Regas.
4.
The Kathisma of Matins 'Sabbas the Holy One' is sung in a slow heirmological chant. It is set in the third mode on the pattern of the Automelon 'The beauty...'

5.
The Kontakion of the feast is sung in accordance with the old tradition, according to the prescription of the typikon (fourth plagal mode 'To the Champion...').

The Oikos and the Synaxarion are read following the tradition manner of intoned declamation. Their setting by the Reverend Archimandrite Fr Theophilos is a special blessing. His experience of a living relation with the Garden of the Theotokos, his devotion to Our Lady Tricherousa, and his love for the cantor's art and his training in it exude the Athonite 'colour' of the elders of former times.

6.
The Stichera Prosomoia of Lauds, set to the first mode from Pa, are sung to a slow heirmological chant, to the Automelon 'Of the heavenly ranks ...'. It shows the devotion of the composer to the model of the Heirmologion of Petros Lampadarios, as interpreted in the new method.

Verses: Nikolaos Georgiou, Alexandros Karaïskos, Mikhail Mantzouris, and Igor Zirojevic.

7.
'Our making anew...' is the Doxastikon of Lauds set in the first plagal mode. It has been set in accordance with the definition of Chrysanthos: "church musicians write the chant sung synoptically ...they imitate the manner of the teachers...".

8-9.

The first and second stanzas of the antiphons, Psalms 102 and 145, the 'typika', are sung in the fourth and fourth plagal modes "as sung on the Holy Mountain".

The interpretation of Athonite Fathers of earlier and more modern times has been given expression here.

10.

The third stasis of the antiphons, the 'Beatitudes', completes this unit (together with the typika) of the Divine Liturgy. Unfortunately, contrary to the prescription of the Typikon and the tradition of the Holy Mountain, these are now chant just in few churches 'in the world'. The third ode of the first canon in the fourth mode *legetos*, on the pattern of the heirmos 'Your hymnologists ...' and the sixth ode of the second canon in the fourth plagal mode on the pattern of the heirmos 'Be merciful to me, O Saviour' have been set in accordance with the special oral tradition of the Athonites.

Verses: Constantinos Angelidis, Igor Zirojevic, Constantinos Stergiou, Mikhail Mantzouris, Lambros Liasis, Sokratis Arpakoulakis, Alexandros Karaïskos, Chrysostomos Melis, and Ioannis Bonatsos.

11.

The Communion Hymn 'I will take the cup of salvation ...' is set in the first plagal mode. It is a composition of grandeur by the priest and Nomophylax of the Great Church of Christ Balasios, a gifted

composer of the second half of the seventeenth century.

Balasios, who received his musical education from the great seventeenth-century musician Germanos, Metropolitan of New Patrae, and was experienced in the transcriptions of chants of earlier times, brings to us here, in this Communion Hymn, phrases by Ioannes Koukuzeles, Ioannes Kladas, and Manouil Chrysaphis, among others.

Without vocal crescendos, frequent alternations of modes, or complex rhythmical tempos, it is capable of producing superb passages of music.

The soloists Igor Zirojevic and Nikolaos Georgiou render with grandeur the interpolation of the *lege* and *palin* before the kratema which complements the composition, ending with the last *alleluia*.

12.

It is with the Megalynarion of the feast that this liturgical and musical offering to the miracle-working icon of Our Lady Tricherous concludes. It has been set in the second mode, as sung by the revered elder Daniel of the the brotherhood of the Danielaeans from Katounakia on Mount Athos.

Constantinos Angelidis



THE HISTORY OF THE HOLY ICON

The More-than-Holy Theotokos, in her maternal providence, has taken care not only that the Holy Mountain should be given as a home for monks, but that it should be enriched with many icons of her all-holy form, which have reached holy Athos from different regions of the world.

Thus, treasured up at the Holy Monastery of Chilandari there is an icon of exceptional beauty, and large dimensions (111 X 91 cm), which goes by the name of the 'Tricherousa'. This name is due to the third, silver, hand which emerges from the gold-embroidered *maphorion* on the '*poukamiso*' —the silver-gilt revetment— of the icon, a little below the right hand of the Theotokos.

This third hand was added by St John the Hymnographer of Damascus († 4 December 776) as a reminder of the miracle associated with this specific icon.

Out of malice and envy, the Caliph of Damascus Walid cut off the right hand of his 'prime minister', whose secular name was John Mansur, because, supposedly, he had instigated an uprising against him. John, holding his severed hand, prayed on his knees before this icon, which was a family heirloom, and the Theotokos, performing a miracle, re-attached the hand in its place, where the cut remained visible until John's dying day.

This awesome miracle became known, and at the same time it was proved that the accusations against John were a fabrication by the Emperor of the Queen of Cities, Constantinople, Leo III Isaurus, an enemy of the icons.

After this, John attached the third hand to the miracle-working icon and, taking it with him, abandoned the honour and glory of this world and became a monk at the Lavra of St Sabbas the Sanctified († 5 December 532) in Palestine.

This John was the well-known St John of Damascus. From this point on, the icon of the Theotokos was called the 'Tricherousa'.

Later, when the founder of our Monastery, St Sabbas, visited the Holy Land and the monastery of his older namesake St Sabbas of Cappadocia, as a monk, in 1217, he received from the brotherhood there three precious gifts: the abbot's staff, as St Sabbas had prophesied, the icon of Our Lady 'Galaktotrophousa', which is in the Kelli of Karyes on Mount Athos and is called the 'Typikario', and this icon, the 'Tricherousa'.

All three of these gifts have been preserved and treasured here up to the present. The 'Tricherousa', moreover, occupies the Abbot's throne in the splendid Catholikon, the central church of the monastery of our repentance. Its precious revetment is loaded with 5,000 precious and semi-precious stones.

Up to 1374, the 'Tricherousa' was in a conspicuous position on the synthronon of the sanctuary in the Catholikon, where it had been placed by St Sabbas. At that date, the Kral Stefan Dusan received

the holy icon as a blessing from the monastery, and until the end of the fourteenth century it was kept in the Studenica Monastery.

Then, loaded on to a beast of burden, a donkey or a mule, it left Serbia and returned to Chilandari. On the spot where the good beast arrived with its precious load there is a shrine, with wall-paintings of the icon's history.

The icon was then re-enthroned on the synthronon, but in periods of tensions and crisis in the Monastery she comes out of the sanctuary, working her miracle again, and, alone, occupies the Abbot's throne.

It is widely known that the Monastery of Chilandari celebrates the Presentation of the Virgin in the Temple, that is, the occasion when the three-year-old Mary entered the Holy of Holies in the Temple in Jerusalem, to come out again, already pregnant, to be betrothed to St Joseph, so that the great mystery of the Incarnation could take place.

Now, at Chilandari, she emerges from the Holy of Holies to order, as a mother, the history of her holy Monastery and the salvation of those living the monastic life in it.

In this position she receives the 'repentance' of those who serve her as well as the veneration of the devout and of all the monks of Mount Athos, whose exceptional treasure she is.

In the last years of the twentieth century, in 1993, the 'Tricherousa' was taken to Thessaloniki, a city once ranking with Constantinople, where she was accorded the highest honours by its de-

vout Orthodox people.

In the year 1997, an officially approved copy of the 'Tricherousa' was taken by a delegation from Athos to Serbia, where it was venerated amid much splendour, in many cities, thus bringing support to the long-suffering Serbian Orthodox people, who have suffered so many afflictions.

Now, with the publication of the present CD, holy supplication to the More-than-Holy Theotokos, through the sacred icon of the 'Tricherousa', is being more widely disseminated

And so the 'Abbess' of the Holy Mountain, and in a very special way of our holy Monastery, the Royal and Patriarchal Monastery of Chilandari, will give her blessing to all who, venerating her holy form, invoke the loving aid of the Mother of God.

Monk *Porphyrios of Simonopetra*



ΥΜΝΟΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΗΣ ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΣ
ΤΡΙΧΕΡΟΥΣΗΣ



Ψάλλει χορός ψαλτῶν
Χοράρχης Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης

2 CD

Ἱερά Μονή Χιλανδαρίου, "Ἁγιον" Ὄρος 2005

HYMNS TO THE MORE-THAN-HOLY THEOTOKOS CALLED THE TRICHEROUSA

HYMNS TO THE MORE-THAN-HOLY THEOTOKOS CALLED THE TRICHEROUSA



Α΄ ΔΙΣΚΟΣ

1.	«Ἐσεπτὴ Σου εἰκόνα...»	1.26
2.	«Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...», «Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασιῶν Ἀγνή...», «Τῆς σῆς Εἰκόνοσ τὴν ἔλευσιν...»	11.45
3.	«Ὡς τῇ θείᾳ Εἰκόνι Σου...», «Ὁ θεόφρων θεράπων σου...», «Τὴν ἀνάμνησιν ἄγουσα...»	6.22
4.	«Σήμερον ἡ τοῦ ἀδύτου φωτὸς γεννήτρια...»	19.31
5.	«Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ...»	14.10
6.	«Χαίροις Παρθενομήτορ Ἀγνή...», « Πίστει καὶ εὐλαβείᾳ πολλῇ...», « Σάββας ὁ θεηγόρος ποιμὴν...»	10.06

Β΄ ΔΙΣΚΟΣ

1.	«Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει...»	6.44
2.	«Τὴν θείαν Εἰκόνα Σου...»	1.47
3.	«Τὴν θείαν σου Μορφήν...»	1.53
4.	«Σάββας ὁ Ὁσιος...»	2.22
5.	Τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον	3.36
6.	«Τῆς σῆς ἁγίας Εἰκόνοσ πανηγυρίζομεν...», «Ὁ Ἰωάννης ὁ θεῖος...», «Ὁ Ἱεράρχης Κυρίου...», « Ὡσπερ γυνὴ τις...»	7.07
7.	«Τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν...»	6.43
8.	Ἡ ἀ΄ στάση τῶν τυπικῶν	5.10
9.	Ἡ β΄ στάση τῶν τυπικῶν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός...»	3.48
10.	Ἡ γ΄ στάση τῶν ἀντιφώνων: οἱ Μακαρισμοί	5.07
11.	«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...»	17.30
12.	«Ἡ Χιλανδαρίου χαίρει Μονή...»	1.08

